

بررسی تنوع و تراکم پرنده‌گان آبزی تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود به منظور مقایسه با معیارهای کنوانسیون رامسر

Abbas Asghori^{*1}

۱. اداره کل حفاظت محیط زیست استان گیلان،
کارشناس ارشد محیط‌زیست، رشت، ایران

^{*}نویسنده مسئول مکاتبات
Abbasashoori67@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۸/۲۱
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۱/۱۱

کد مقاله: ۱۳۹۲۱۱۰۳۷
این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی
می‌باشد.

چکیده

تحقیق حاضر با هدف بررسی تنوع و تراکم پرنده‌گان آبزی تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود و مقایسه پرنده‌گان آبزی بخش‌های مختلف آن (تالاب کیاشهر، ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود) همچنین مقایسه وضعیت کنونی پرنده‌گان آبزی تالاب با معیارهای تالاب‌های بین‌المللی که در سال ۱۳۵۴ توسط این تالاب کسب شده، از فوریه ۱۳۸۷ تا اسفند ۱۳۸۷ انجام گرفته است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد، ۸۱ گونه پرنده از انواع آبزی و کنارآبزی از ۱۶ تیره و ۶ راسته در این تالاب زیست می‌کنند که از این تعداد ۴۷ درصد کنارآبزی هستند. متوسط ترین تیزه‌ها به ترتیب به آچلیکیان (Scolopacidae)، مرغاییان (Anatidae) و کاکاییان (Lariidae) تعلق داشتند. بیشترین جمعیت پرنده‌گان آبزی تالاب نیز متعلق به مرغاییان بود. بیشترین تعداد پرنده در زمستان و کمترین تعداد در بهار شمارش گردید. بیشترین تنوع و جمعیت در تالاب ۲۲ بهمن مشاهده شد. تالاب ۲۲ بهمن با تالاب کیاشهر دارای بیشترین شباهت از نظر تنوع گونه‌ای (J=5.14) و از نظر جمعیت تالاب ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود دارای بیشترین شباهت بودند (R=۹۲/۳). پلیکان خاکستری (Pelecanus crispus) تنها پرنده در خط انراض جهانی بود که در این تالاب شناسایی شد. مقایسه نتایج حاصل از این تحقیق با معیارهای کنوانسیون رامسر نشان می‌دهد؛ تالاب کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود از حیث معیارهای ۲ و ۳ کنوانسیون رامسر تنها معیار ۲۸ را در بررسی اخیر دارا است که دلایل متعدد سبب کاهش کیفیت این تالاب بین‌المللی برای زیست پرنده‌گان آبزی نسبت به دهه ۱۳۵۰ شده است. از این رو پیشنهاد می‌شود، به عنوان یک تالاب آسیب دیده در لیست مونترو (MR) قرار گیرد.

واژگان کلیدی: تالاب بین‌المللی، کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود، پرنده‌گان آبزی،
مونترو، گیلان.

مقدمه

پرنده‌گان یکی از مهم‌ترین شاخص‌های مطلوبیت زیستگاه‌های تالابی به شمار می‌آیند (Baldi and kisbendek, 1999). تغییرات تنوع و تراکم پرنده‌گان، شاخص مناسبی در تعیین وضعیت سلامتی اکوسیستم‌های تالابی هستند (Amat and Green, 2010; Stolen et al., 2005). از این‌رو بررسی تغییرات تنوع و نوسانات جمعیتی پرنده‌گان آبزی در سال‌های مختلف می‌تواند به عنوان یک بیو اندیکاتور نشان‌دهنده وضعیت سلامت یا وجود تهدیدات موجود در اکوسیستم‌های تالابی باشد.

کنوانسیون رامسر – قدیمی‌ترین معاهده بین‌المللی با تأکید بر حفاظت از طبیعت در جهان – بر حفاظت و بهره‌برداری معقول از تالاب‌ها به خصوص در جهت فراهم ساختن زیستگاهی برای پرنده‌گان آبزی تأکید می‌کند (باقرزاده کریمی و روحانی رانکوهی، ۱۳۸۵). تالاب‌هایی که تنوع زیستی آن‌ها به نحوی تحت فشار و تهدید قرار می‌گیرند در لیست Montreux Record (MR) ثبت می‌شوند (دیویس و کلاریچ، ترجمه سید امیر ایافت، ۱۳۷۹)

تالاب بین‌المللی کولاب بندرکیا شهر و دهانه سفیدرود از نوع تالاب‌های ساحلی- دریاibi است که به علت داشتن معیارهای ۱، ۲، ۴ و ۶ در سال ۱۳۵۴- به همراه ۱۷ تالاب دیگر - در فهرست تالاب‌های کنوانسیون رامسر به ثبت رسیده است. همچنین با توجه به اهمیت و نقش این تالاب برای پرندگان، سازمان بین‌المللی حیات پرندگان این تالاب را به عنوان زیستگاه با اهمیت برای پرندگان در نظر گرفته است (باقرزاده کریمی و روحانی رانکوهی، ۱۳۸۵). اما تاکنون مطالعه جامع‌ایی در خصوص شناسایی یا بررسی وضعیت پرندگان این تالاب انجام نگرفته است. در این مطالعه ضمن شناسایی و تعیین تراکم پرندگان آبزی و کنارآبزی تالاب بین‌المللی کولاب کیا شهر و دهانه سفیدرود و مقایسه تنوع و تراکم پرندگان آبزی سه بخش مختلف این تالاب (تالاب کیا شهر، ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود)، اطلاعات پرندگان موجود با هر یک از زیر مجموعه (گروه) معیارهای ۲ و ۳ کنوانسیون رامسر (معیارهای عمومی براساس گیاهان و جانوران و پرندگان آبزی) و همچنین با معیارهای که این تالاب در سال ۱۳۵۴ کسب نموده بود، مقایسه گردیده است. از جمله مطالعات داخلی انجام شده در این خصوص می‌توان به مطالعه بهروزی‌راد و همکاران (۱۳۸۱) با عنوان تغییرات ماهانه تنوع و تراکم پرندگان آبزی تالاب‌های سلکه و سیاه‌کشیم، شایان کیا (۱۳۸۲) با عنوان شناسایی، تراکم و پراکنش پرندگان آبزی تالاب گاوخونی و مقایسه آن با معیارهای کنوانسیون رامسر و معرفی این تالاب به عنوان یک تالاب آسیب دیده، خلیلی‌پور و نبوی (۱۳۸۶) با عنوان بررسی نوسانات ماهیانه پرندگان آبزی زمستان‌گذران هور بامدز و Kaboli Tohidifar and (۲۰۱۲) درخصوص معرفی تالاب میغان اراك به عنوان یک تالاب بین‌المللی اشاره کرد.

مواد و روش‌ها

تالاب کولاب بندرکیا شهر و دهانه سفیدرود در تاریخ ۱۳۵۴/۶/۲۳ به مساحت ۵۰۰ هکتار به شماره ثبت ۲۱RO۱۱ در فهرست تالاب‌های بین‌المللی قرار گرفت (دیویس و کلاریچ، ترجمه سید امیر ایافت، ۱۳۷۹). این تالاب در بخش کیا شهر از توابع شهرستان آستانه اشرفیه واقع شده و در موقعیت جغرافیایی $37^{\circ} 20'$ عرض شمالی و $55^{\circ} 49'$ طول شرقی در مجاورت بخش شرقی مصب سفیدرود قرار دارد (شکل ۱). کولاب بندرکیا شهر از شمال به دریای خزر، از جنوب به بندرکیا شهر، نهالستان‌های صنوبر و پارک جنگلی و از شرق به آبگیرهای کوچک و بزرگ و تاسیسات صدا و سیما و از غرب نیز به رودخانه سفیدرود محدود می‌شود. احداث بندر صیادی در سال ۱۳۷۱ منجر به دو نیمه شدن کولاب کیا شهر به قسمت شرقی (تالاب کیا شهر) و قسمت غربی (تالاب ۲۲ بهمن) گردید. ارتفاع تالاب ۲۵ متر پائین‌تر از سطح آبهای آزاد و حداقل عمق تالاب چند سانتی‌متر و حداقل عمق آن ۴ متر است (باقرزاده کریمی و روحانی رانکوهی، ۱۳۸۵). آب تالاب کیا شهر از دو رودخانه سیاه کربی و بقیه تامین می‌شود و این بخش از تالاب توسط آبراهی به دریای خزر ارتباط دارد. آب بخش غربی تالاب (تالاب ۲۲ بهمن) واسطه به تغییرات سطح آب رودخانه سفیدرود و نزوالت جوی است.

تحقیق حاضر در دو بخش مجزا انجام پذیرفته است. ابتدا پرندگان آبزی و کنارآبزی تالاب کیا شهر با پای پیاده و قایق موتوری ۴۸ قوه اسب و تالاب ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود با پای پیاده از فروردین تا اسفند ۱۳۸۷، هر دو هفتگه یکبار با استفاده از دوربین دو چشمی 8×32 مدل Zwarovski و تلسکوپ تک چشمی 20×60 مدل Kowa شناسایی و شمارش شدند. شناسایی پرندگان در عرصه با توجه به مشخصات ظاهری پرندگان، رفتار، نوع زیستگاه و غیره با کمک کتاب‌های معتبر راهنمای صحرایی پرندگان (مصطفوی، ۱۳۷۹ و Porter و همکاران، ۱۹۹۶) انجام پذیرفت. سرشماری پرندگان نیز با روش Total Count انجام شد. سازمان بین‌المللی تالاب‌ها (Wetlands International، ۱۹۹۵) این روش را برای شمارش پرندگان در مناطق تالابی توصیه می‌کند و در حال حاضر در سراسر دنیا برای شمارش پرندگان در تالاب‌ها استفاده می‌شود (Torres, 1995).

به منظور تعیین شباهت تنوع گونه‌ای دو تالاب از ضریب شباهت Jaccard (1912) استفاده گردید (خاتمی، ۱۳۸۶):

$$J = \frac{c}{a+b-c}$$

= تعداد گونه در جامعه اول (تالاب اول)، b = تعداد گونه در جامعه دوم (تالاب دوم) و c = تعداد گونه‌های مشترک بین دو جامعه (دو تالاب)

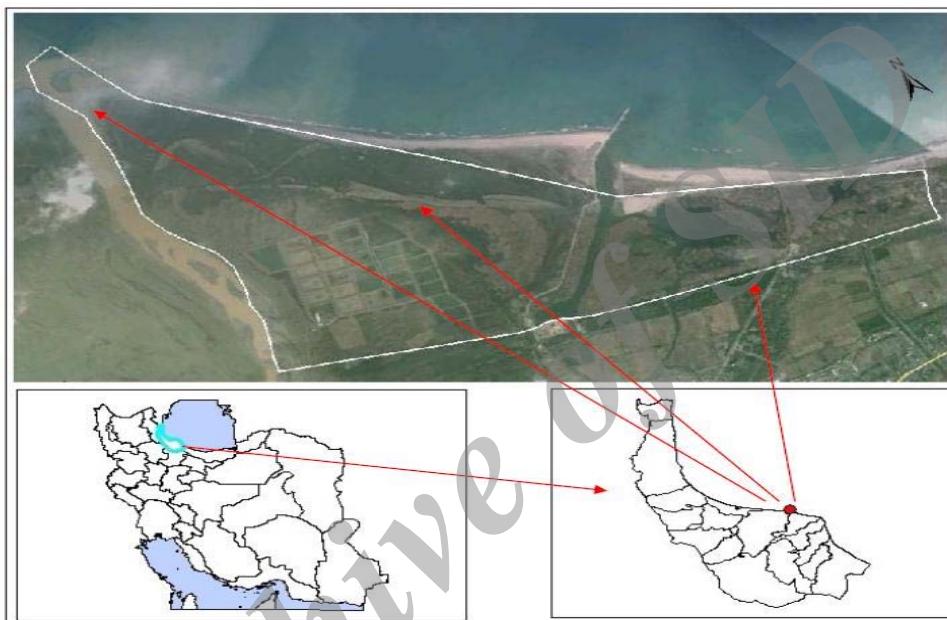
و به منظور تعیین شباهت بین تعداد جمعیت پرندگان دو تالاب از ضریب شباهت Raabe (1952) استفاده شد (خاتمی، ۱۳۸۶):

$$R = \sum \min(a, b, c, d, \dots, n)$$

ضریب شباهت R

= حداقل درصد فراوانی هر گونه مشترک در جوامع a, b, c, d, \dots, n

پس از آنالیز اطلاعات با نرم افزار Excel ، داده‌ها با معیارهای ۲ (معیارهای عمومی بر اساس گیاهان یا جانوران) و ۳ (معیار ویژه بر اساس پرندگان آبزی) تالاب‌های بین‌المللی سنجیده شدند (باقرزاده کریمی و روحانی رانکوهی، ۱۳۸۵؛ منصوری، ۱۳۸۶)

شکل ۱: موقعیت تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود و به ترتیب از راست به چپ با فلش موقعیت تالاب کیاشهر، تالاب ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود.

نتایج

فهرست پرندگان آبزی و کنارآبزی شناسایی و شمارش شده در تالاب کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود به تفکیک هر یک از سه تالاب (کیاشهر، ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود) در جدول ۱ آورده شده است. در مجموع ۸۱ گونه پرندگان شناسایی شده، شامل: ۳۸ گونه آبزی و ۴۳ گونه کنارآبزی از ۱۶ تیره و ۶ راسته در تالاب شناسایی شد. بیشترین تعداد پرندگان در فصل زمستان با ۴۶۰۳ قطعه و کمترین تعداد در فصل بهار با ۱۴۵۶ قطعه شمارش گردید. آبچلیکیان (Scolopacidae) با ۱۹ گونه، مرغابیان (Anatidae) و کاکائیان (Laridae) با ۱۴ گونه متنوع‌ترین تیره‌ها و آبچلیکسانان (Charadriiformes) با ۴۴ گونه متنوع‌ترین راسته‌ها بودند. بیشترین جمعیت در مرغابیان و اردک اردک‌ای (Anas strepera) بالاترین تعداد پرندگان شناسایی شده بودند. ۴۸ گونه مهاجر، ۸ گونه بومی، ۱۹ گونه مهاجر عبوری و ۶ گونه مهاجر جوجه‌آور بودند. جدول ۲ فهرست پرندگان آبزی و کنارآبزی بومی و مهاجر جوجه‌آور منطقه را نشان می‌دهد (منصوری، ۱۳۷۹).

به تفکیک تالاب‌های موجود در این تالاب بین‌المللی، تالاب ۲۲ بهمن با ۶۱ گونه، دهانه سفیدرود با ۴۸ گونه و تالاب کیاشهر با ۳۹ گونه به ترتیب بیشترین تا کمترین تعداد پرندگان را دارا بودند (شکل ۲). تالاب ۲۲ بهمن با تالاب کیاشهر دارای بیشترین شباهت غنای گونه

(J=۵/۱۴)، سپس دهانه سفیدرود و تالاب ۲۲ بهمن (J=۱/۵) و کمترین شباهت تنوع گونه‌ای بین تالاب کیاشهر و دهانه سفیدرود (J=۰/۷) دیده شد. از نظر جمعیت تالاب ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود دارای بیشترین شباهت (R=۹۲/۳) سپس تالاب ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود (R=۸۴/۸۵) و تالاب کیاشهر و تالاب ۲۲ بهمن کمترین میزان شباهت را از نظر تعداد گونه دارا بودند (R=۳۲/۵). پلیکان خاکستری تنها پرنده در خط انتراض جهانی بود که در این تالاب مشاهده شد. مقایسه داده‌ها با معیارهای کنوانسیون رامسر نشان می‌دهد این تالاب تنها معیار ۲a را دارا است و باید جزء تالاب‌های آسیب دیده (MR) در نظر گرفته شود.

جدول ۱: پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی ۳ بخش تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود، فروردین تا اسفند ۱۳۸۷.

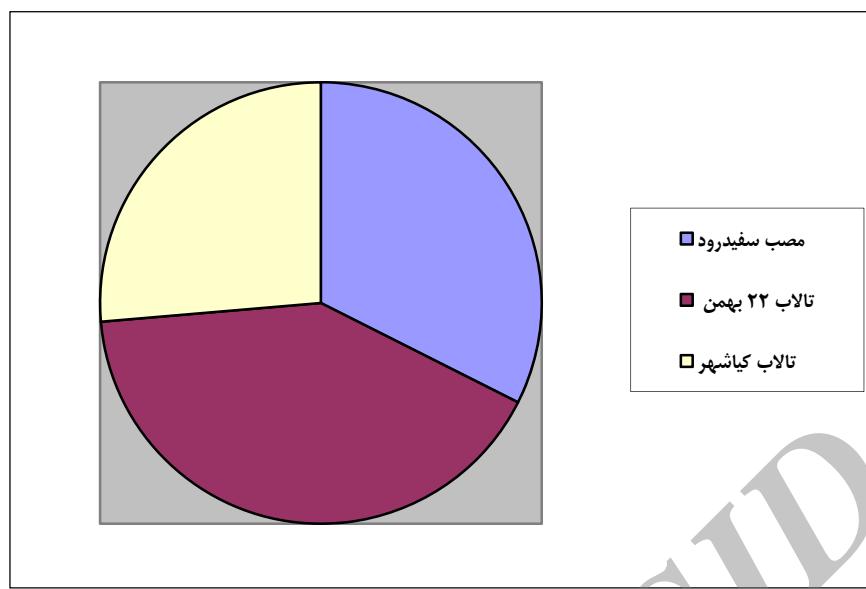
تالاب کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود												ردیف
دهانه سفیدرود				تالاب ۲۲ بهمن				تالاب کیاشهر				
زمستان	پائیز	بهار	تابستان	زمستان	پائیز	بهار	تابستان	زمستان	پائیز	بهار	تابستان	نام گونه
۲۶	۵	-	-	۳	-	-	-	۱	-	-	-	<i>Podiceps cristatus</i> ۱
-	-	-	-	۱۱	۱۰	-	-	۵	۸	-	-	<i>Podiceps nigricollis</i> ۲
-	-	-	-	۱	-	-	-	-	-	-	-	<i>Podiceps auritus</i> ۳
-	-	-	-	۱۵	۶	-	-	۶	۳	۸	۵	<i>Tachybaptus ruficollis</i> ۴
۲۴	۴	-	-	۸	-	-	-	-	-	-	-	<i>Pelecanus crispus</i> ۵
۲۴۷	۱۸۳	۷۳	۸	۳۴	۸۶	۴	۲	۴	۲	-	-	<i>Phalacrocorax carbo</i> ۶
-	-	-	-	۶۳	۶۴	۳۲	۴۸	۷	۸	۴	۴	<i>Phalacrocorax pygmaeus</i> ۷
۱۴	۳	۹	۵	۱۰	۱۳	۶	۸	۹	۶	-	۲	<i>Ardea cinerea</i> ۸
-	-	۱	-	-	-	۹	۴	-	-	۷	۵	<i>Ardea purpurea</i> ۹
-	-	-	-	۵	۱۵	۸	۹	۲	-	-	-	<i>Egretta alba</i> ۱۰
۲	۳	۶	۶	۱۶	۳۲	۱۷۳	۲۶	۶	۶	۲	۲	<i>Egretta garzetta</i> ۱۱
-	-	۳	۴	-	۲	۱۴	۳	-	-	-	-	<i>Bubulcus ibis</i> ۱۲
-	-	-	-	-	-	۲۸	۶	-	-	۱۸	۳	<i>Ardeola ralloides</i> ۱۳
-	-	-	۷	۹	۳	۳	۷	۳۴	۸	۸	-	<i>Nycticorax nycticorax</i> ۱۴
-	-	-	-	۱	۳	-	-	۳	-	۱	۲	<i>Ixobrychus minutus</i> ۱۵
-	-	-	-	۱	۱	-	-	-	۱	-	-	<i>Botaurus stellaris</i> ۱۶
-	-	-	-	-	۱۸	۳۲	۶۶	-	-	-	-	<i>Plegadis falcinellus</i> ۱۷
-	-	-	-	-	-	۱۶	۸	-	-	-	-	<i>Platalea leucorodia</i> ۱۸
۲	-	۲	۳	۴	-	-	۱۶	-	-	-	-	<i>Phoenicopterus ruber</i> ۱۹
-	-	-	-	۸	-	-	-	۲	-	-	-	<i>Cygnus olor</i> ۲۰
-	-	-	-	۸۹	-	-	-	-	-	-	-	<i>Cygnus cygnus</i> ۲۱
۶	-	-	۳	۳	-	-	-	-	-	-	-	<i>Tadorna tadorna</i> ۲۲
-	-	-	-	۱۸۶۰	۸۵۲	-	۲۴	-	-	-	-	<i>Anas strepera</i> ۲۳
۲	۷	-	-	۴۲۳	۴۸۰	-	۳۴	۲۶	۱۷	-	-	<i>Anas crecca</i> ۲۴
-	۲	-	-	۷۳	۶۷	۲	۴۶	۳۶	۱۲	-	-	<i>Anas</i> ۲۵

-	-	-	-	-	-	۲۶۴	۴۶	-	-	-	-	-	platyrhynchos	۲۶
-	-	-	-	۱۹	۸	۸	۵۸	-	-	-	-	-	Anas querquedula	۲۷
-	-	-	-	۳۴	۸	-	-	۲	۳	-	-	-	Anas clypeata	۲۸
-	-	-	-	۵	۱	-	-	-	-	-	-	-	Aythya ferina	۲۹
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Aythya fuligula	۳۰
۲	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Aythya marila	۳۱
۴	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Bucephala clangula	۳۲
-	-	-	-	-	-	-	-	۲	۲	-	-	-	Mergus settator	۳۳
۳	۳	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Mergus merganser	۳۴
-	-	-	-	۱	۱	۸	۱	۱	۲	۴	۳	-	Rallus aquaticus	۳۵
-	-	-	-	-	۳	۳	۲	۲	۷	۴	۴	-	Gallinula	۳۶
-	-	-	-	۳	۳	۵	۶	-	۱	-	-	-	Chloropus	۳۷
۳۴	-	-	-	۴۶۰	۲۵۶	۱۰۲	۵۲	۵	-	-	-	-	Porphyrio	۳۸
۱	۱۹	۲۸	۱۸	-	-	-	-	-	-	-	-	-	porphyrio	۳۹
-	-	-	-	-	-	۸	۶۳	-	-	-	-	-	Fulica atra	۴۰
۱	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Haematopus	۴۱
-	-	۶	۳	-	-	۳۴	۶۱	-	-	-	-	-	ostrealegus	۴۲
-	-	-	-	۴۲	۴۵	۳	۴	-	-	-	-	-	Himantopus	۴۳
-	۱۰	۳	-	۱	-	-	-	-	-	-	-	-	himantopus	۴۴
۱۱	۸	-	۱۴	۸	-	-	۲۳	-	-	-	-	-	Recurvirostra	۴۵
-	-	۶	۳	-	-	۳۴	۶۱	-	-	-	-	-	avosetta	۴۶
-	-	-	-	۴۲	۴۵	۳	۴	-	-	-	-	-	Glareola pratincola	۴۷
-	-	۱۰	۳	-	۱	-	-	-	-	-	-	-	Vanellus vanellus	۴۸
-	-	۶	-	-	-	۶	۴	-	-	۲	۲	-	Pluvialis	۴۹
۲۶	۸	۱۶	۳	-	-	-	-	-	-	-	-	-	squatarola	۵۰
-	-	۸	۲۵	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Charadrius	۵۱
-	-	۱۴	-	-	۱۰	۲۸	۳۹	-	-	-	-	-	hiaticula	۵۲
-	-	-	۳	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Charadrius dubius	۵۳
-	-	۸	۲۱	-	-	۱۹	۶۲	-	-	-	-	-	Charadrius	۵۴
-	-	-	-	-	-	۵	-	-	-	-	-	-	alexandrinus	۵۵
-	۱	۲	۲	۳	۹	۱۶	۸	۱	-	۳	-	-	Charadrius	۵۶
-	-	-	-	۶	۱۰	۴۱	-	-	-	-	-	-	leschenaultii	۵۷
-	-	-	-	-	۲	-	۱	-	-	-	-	-	Limosa limosa	۵۸
-	-	-	-	-	۳	۱۰	۶	-	۱	-	۶	-	Limosa laponica	۵۹
-	-	۸	۲۱	-	-	۱۹	۶۲	-	-	-	-	-	Numenius	۶۰
-	-	-	-	-	-	۵	-	-	-	-	-	-	phaeopus	۶۱
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Numenius arquata	۶۲
-	۱	۲	۲	۳	۹	۱۶	۸	۱	-	۳	-	-	Tringa totanus	۶۳
-	-	-	-	۶	۱۰	۴۱	-	-	-	-	-	-	Tringa stagnatilis	۶۴
-	-	-	-	-	۲	-	۱	-	-	-	-	-	Tringa nebularia	۶۵
-	-	-	-	-	۳	۱۰	۶	-	۱	-	۶	-	Tringa ochropus	۶۶
-	-	-	-	-	-	۵۲	-	-	-	-	۱۴	-	Tringa glareola	۶۷
-	-	۸	۲	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Xenus cinereus	۶۸
-	-	۲۱	۵	-	-	۲	۱	-	-	۳	۸	-	Actitis hypoleucos	۶۹
-	-	۱۷	۸	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Arenaria interpres	۷۰

-	-	-	-	-	-	۸۴	۶۲	-	-	۸	۱۸	Phalaropus lobatus	۶۰
-	-	-	-	-	۲۶	۳۶	۲	۱۵	۱۲	۲۰	-	Gallinago gallinago	۶۱
-	-	-	-	-	۲	-	-	-	-	-	-	Lymnocryptes minimus	۶۲
-	۸	۱۲	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Calidris alba	۶۳
۹	۶	۲۸	۱۴	۲۳	۹	۲۲	۱۸	۲	-	-	-	Calidris minuta	۶۴
۲۲	۱۶	۲	-	۸۴	۴۶	۸	-	-	-	-	-	Calidris alpina	۶۵
-	-	-	-	-	۸	۱۸	-	-	-	-	-	Philomachus pugnax	۶۶
-	-	۱	۲	-	-	-	-	-	-	-	-	Stercorarius pomarinus	۶۷
۱۶	۸	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Larus canus	۶۸
۱۶۸	۱۲۳	۹۳	۴۸	-	-	-	-	-	۳	-	۸	Larus cachinnans	۶۹
-	-	۶	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Larus fuscus	۷۰
۵۸	۵	-	۶۱	۴	-	-	-	۳	-	-	۵	Larus ichthyaetus	۷۱
۱۹۰	۷۶	۱۸	۹۳	۱۷	۹	۵	۳	۸	۵۲	-	۱۴	Larus ridibundus	۷۲
۲۲	۳۸	۱۶	-	۲	-	-	-	۲	-	-	-	Larus genei	۷۳
۶۷	۶۲	۲۰	-	۳۴	۱۱	۴	-	۱۹	۶	۸	-	Larus minutus	۷۴
-	-	-	-	-	۲	۳۰	۱۲	-	-	۳۱	۸	Chlidonias hybridus	۷۵
-	-	-	-	-	-	۲۳	-	-	-	۴۳	-	Chlidonias leucopterus	۷۶
-	-	-	۶	-	-	-	-	-	-	-	-	Gelochelidon nilotica	۷۷
-	۴۱	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Sterna caspia	۷۸
-	-	۹۱	۳۲	-	-	-	-	-	-	۴	-	Sterna hirundo	۷۹
-	-	۱۶	-	-	-	-	-	-	-	۴	-	Sterna albifrons	۸۰
۴۴	۵۳	۱۴۱	۵۶	-	-	-	۳	-	-	-	-	Sterna sandvicensis	۸۱
۱۰۰۵	۷۴۰	۷۴۹	۴۷۰	۲۴۱۵	۲۲۲۰	۱۲۵۷	۸۷۱	۱۷۸	۱۹۵	۱۷۶	۱۱۵	جمع کل	

جدول ۲: فهرست پرنده‌گان بومی و مهاجر جوچه‌آور تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود، فروردین تا اسفند ۱۳۸۷.

ردیف	نام فارسی گونه	نام علمی گونه	نام فارسی گونه	نام علمی گونه	نام فارسی گونه	نام علمی گونه	نام فارسی گونه	نام علمی گونه	نام فارسی گونه	نام فارسی گونه	نام علمی گونه	نام فارسی گونه
۱	کشیم کوچک	Tachybaptus ruficollis	حوالی ارغوانی	Ardea purpurea	*	*	خوبیک ابرو سفید	Anas querquedula	*	بوتیمار کوچک	*	*
۲	بوتیمار کوچک	Ixobrychus minutus	خوتکا ابرو سفید	Anas querquedula	*	*	اردک سرسیز	Himantopus himantopus	*	اردک سرسیز	*	*
۳	اردک سرسیز	Anas platyrhynchos	چوب با	Himantopus himantopus	*	*	بلوه آبی	Glareola pratincola	*	بلوه آبی	*	*
۴	بلوه آبی	Rallus aquaticus	گلاریبول بال سرخ	Glareola pratincola	*	*	چنگر نوک سرخ	Charadrius dubius	*	چنگر نوک سرخ	*	*
۵	چنگر نوک سرخ	Gallinula chloropus	سلیم طوقی کوچک	Charadrius dubius	*	*	طاووسک	Porphyrio porphyrio	*	طاووسک	*	*
۶	طاووسک	Fulica atra	-	-	*	*	چنگر	Fulica atra	*	چنگر	*	*
۷	چنگر	Vanellus vanellus	-	-	*	*	خرس کولی	Vanellus vanellus	*	خرس کولی	*	*

شکل ۲: تنوع پرندگان آبزی و کنارآبزی در ۳ منطقه مورد بررسی در تالاب بین‌المللی کولاب کیاشهر و دهانه سفیدرود، فروردین تا اسفند ۱۳۸۷.

بحث و نتیجه‌گیری

کولاب بندرکیاشهر و دهانه سفیدرود، تالاب دائمی با آب شیرین تالب شور و محل مناسب جهت تخم‌ریزی ماهیان دریای خزر و همچنین زیستگاه مناسب برای زمستان‌گذرانی پرندگان آبزی و جوجه‌آوری تعدادی از گونه‌ها می‌باشد. در این تالاب ۳۸ گونه پرندۀ شناسایی شده که تنها ۳ گونه بومی و بقیه پرندگان مهاجر و اغلب زمستان‌گذران بودند (باقرزاده کریمی و روحانی رانکوهی، ۱۳۸۵)، اما در این بررسی ۸۱ گونه پرندۀ آبزی و کنارآبزی و از این تعداد ۸ گونه پرندۀ بومی و ۶ گونه جوجه‌آور مشاهده گردید که نشان از اهمیت ویژه این تالاب برای پرندگان آبزی و کنارآبزی دارد. در بررسی مقایسه‌ای فون پرندگان در چند منطقه؛ بهروزی‌راد و همکاران (۱۳۸۱) در یک مطالعه از مهر ۱۳۷۸ تا خرداد ۱۳۷۹، ۵۳ گونه پرندۀ آبزی و کنارآبزی از تالاب سلکه (حدود ۵۰ کیلومتری این تالاب) گزارش کرده‌اند که ۲۹ گونه از آن‌ها آبزی و بقیه کنارآبزی بودند. خلیلی‌پور و نبوی (۱۳۸۶) از تالاب بامدز و سد شاور با وسعت ۱۲۰۰۰ هکتار ۴۷ گونه پرندۀ آبزی و کنارآبزی گزارش نمودند و Tohidifar and Kaboli (۲۰۱۲) نیز از تالاب میغان اراک ۶۳ گونه پرندۀ آبزی و کنارآبزی گزارش و این تالاب را به علت کسب معیارهای ۱-۶ کنوانسیون رامسر به عنوان تالاب بین‌المللی پیشنهاد نمودند. به نظر می‌رسد علل تنوع گونه‌ای مناسب منطقه مورد مطالعه، موقعیت مناسب این تالاب، تنوع زیستگاهی و همچنین مواد غذایی گیاهی و جانوری فراوان باشد.

کاهش تنوع و جمعیت گونه‌ای تالاب کیاشهر نسبت به تالاب ۲۲ بهمن و دهانه سفیدرود، همچنین کمترین شbahat جمعیت در بین دو تالاب (کیاشهر و ۲۲ بهمن) احتمالاً به علت استفاده از تالاب کیاشهر به منظور منطقه تفرجی با احداث پل چوبی که از مرکز تالاب می‌گذرد، وجود ۲ پره صیادی در حاشیه تالاب کیاشهر، تردد قایق‌های موتوری و چوبی، دسترسی آسان به تالاب کیاشهر، عرض کم تالاب کیاشهر و عدم وجود زیستگاه مناسب برای تنفسیه پرندگان کنارآبزی است.

اما این بررسی نشان می‌دهد، این تالاب هم‌اکنون هیچ یک از ۲ گروه معیار ۳ کنوانسیون رامسر را ندارد، زیرا بیشترین پرندۀ شمارش شده ۴۶۰۳ قطعه بوده و هیچ یک از پرندگان، ۱ درصد جمعیت یک گونه یا زیر گونه از پرندگان آبزی در منطقه را شامل نمی‌شوند، در حالی که در سال ۱۳۵۴ این تالاب معیار ۳۵ را دارا بود. احتمالاً دلیل جمعیت کم پرندگان این تالاب، کاهش عرض آن به علت پیشروی

دریا، دسترسی آسان به تالاب و عدم وجود امنیت در منطقه به علت حضور شکارچیان، صیادان دریا، رودخانه و گردشگران است. در دهه ۵۰ پیش از ۱۰۰۰ جفت باکلان بزرگ (*Phalacrocorax carbo*) و ۱۵ جفت پرسوتی دریایی معمولی (*Sterno hirundo*) که ۱ درصد جمعیت جوجه‌آور این دو گونه را شامل می‌شدند، در این تالاب جوجه‌آوری می‌کردند (Scott, 2007) در حالی که در این بررسی جوجه‌آوری این دو گونه مشاهده نگردید. پلیکان خاکستری از گونه‌های در خطر انقراض جهانی و در طبقه آسیب‌پذیر (VU) قرار دارد. پس این تالاب معیار ۲a را دارا است. این تالاب در گذشته یکی از زیستگاه‌های اردک سرسفید (*Oxyura leucocephala*) و عروس غاز (*Branta ruficollis*) در ایران بود (باقرزاده کریمی و روحانی رانکوهی، ۱۳۸۵)، بدین خاطر معیار ۲a را شامل می‌شد. در این بررسی این دو گونه و حتی سایر گونه‌های در خطر انقراض که به نوعی به این تالاب وابسته باشند و یا مرحله بحرانی از چرخه زیستی خود را در این تالاب سپری نمایند، مشاهده نگردید. دو گونه مذکور به ترتیب از ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ به بعد در استان گیلان مشاهده نشده‌اند (بهروزی‌راد، ۱۳۷۹ و ۱۳۷۳) هر چند اردک سرسفید در آبان ۱۳۸۴ و دی‌ماه ۱۳۸۵ به ترتیب در پناهگاه حیات‌وحش سرخانکل و تالاب بوچاق شناسایی گردید (عasherی ۱۳۸۴، ۱۳۸۵). این بررسی نشان می‌دهد این تالاب از مجموع معیارهای ۲a، ۲c و ۳c کنوانسیون رامسر در سال ۱۳۵۴ تنها معیار ۲a را برخوردار است که احتمالاً از دلایل متعدد کاهش کیفیت و کمیت تالاب کولاب بندرکیاشهر و دهانه سفیدرود می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

احداث بندر صیادی و دو نیمه شدن تالاب به طوری که بخش عمده‌ای از تالاب ۲۲ بهمن خشک و در فصل تابستان کاملاً خشک می‌شود، پیشروی آب دریای خزر و کاهش مساحت تالاب، عدم نظارت سازمان حفاظت محیط زیست تا سال ۱۳۸۱ بر این منطقه (از این سال به بعد مقررات منع‌یت شکار در منطقه اعمال و در حال حاضر به عنوان بخشی از پارک ملی بوچاق بصورت ضعیف مورد حفاظت قرار دارد)، احداث کومه‌های شکار و تردد قایقهای موتوری در داخل تالاب در فصل زمستان و تابستان، دسترسی آسان به منطقه، فعالیت‌های صیادی در تالاب و سواحل به خصوص فعالیت ۲ پره صیادی در حاشیه تالاب، عدم ساماندهی توربیسم در منطقه، ساخت و توسعه استخرهای پژوهش ماهیان خاویاری توسط شیلات، زهکش شدن آب تالاب ۲۲ بهمن، تخلیه زباله‌های شهری در حاشیه تالاب کیاشهر، فعالیت‌های بی‌رویه صیادی در دهانه سفیدرود، ورود فاضلاب‌های شهری، خانگی، کود و سموم کشاورزی به درون تالاب. از این رو پیشنهاد می‌شود، تالاب کولاب بندرکیاشهر و دهانه سفیدرود در فهرست تالاب‌های تغییر اکولوژیک یافته (MR) قرار گیرد.

سپاسگزاری

نویسنده این مقاله، مراتب تقدیر و تشکر خود را از آقایان ابراهیم پورمجیب و حجت صیادی به دلیل همکاری‌های صادقانه‌شان دارد.

منابع

- باقرزاده کریمی، م.، و روحانی رانکوهی م.، ۱۳۸۵. راهنمای تالاب‌های ایرانی ثبت شده در کنوانسیون رامسر، انتشارات روز نو. ۱۸۳ ص.
- بهروزی‌راد، ب.، ۱۳۷۳. اردک سرسفید در خطر انقراض، فصلنامه علمی سازمان حفاظت محیط‌زیست، شماره ۲: ۵۲-۵۶.
- بهروزی‌راد، ب.، ۱۳۷۹. تغییرات مسیر مهاجرت عروس غاز شاخص تغییرات بوم شناختی تالاب‌ها، فصلنامه علمی سازمان حفاظت محیط‌زیست، شماره ۳: ۱۴-۱۹.
- بهروزی‌راد، ب.، ریاحی بختیاری، ع.، و خالقی‌زاده رسنی، ا.، ۱۳۸۱. بررسی تغییرات ماهانه تنوع و تراکم پرنده‌گان آبزی و کارآبزی در تالاب‌های بین‌المللی سکله و سیاه‌کشیم، مجله منابع طبیعی، صفحات ۲۴۳ تا ۲۵۷.
- خلیلی‌پور، ا.، و نبوی، س.ب.، ۱۳۸۳. بررسی نوسانات ماهیانه پرنده‌گان آبزی زمستان‌گذران در هور بامدز، استان خوزستان، جنوب‌غربی ایران. Podoces شماره ۱: ۶۶-۶۱.
- خاتمی، م.، ۱۳۸۶. نظارت زیستی رودخانه‌ها، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، ۲۰۸ ص.

- دیویس، ج، و کلاریچ، گ، ترجمه: ایافت، س. ا. ۱۳۷۹. فواید تالاب‌ها، انتشارات دایره سیز، ۹۱ ص.
- شایان کیا، س.**، ۱۳۸۲. شناسایی تراکم، پراکنش و تنوع زیستی پرندگان آبزی و کنارآبزی تالاب گاوخونی و مقایسه آن با معیارهای کنوانسیون رامسر.
- فصلنامه علمی سازمان حفاظت محیط‌زیست، شماره ۴۰:۴۸-۶۵.
- عashori، ع.**، ۱۳۸۴. شناسایی پرندگان پناهگاه حیات وحش سرخانکل، اداره کل حفاظت محیط زیست گیلان، ۱۲ صفحه. گزارش منتشر نشده.
- عashori، ع.**، ۱۳۸۵. شناسایی و بررسی پرندگان پارک ملی بوحاق کیاشهر، اداره کل حفاظت محیط زیست گیلان، ۱۴ صفحه. گزارش منتشر نشده.
- منصوری، ج.**، ۱۳۷۹. راهنمای صحرایی پرندگان ایران. انتشارات ذهن آویز، ۴۸۹ ص.
- منصوری، ج.**، ۱۳۸۶. مدیرت تالاب‌ها و پرندگان آبزی، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد تکابن، ۳۱۰ ص.

Amat, J. A. and Green A. J., 2010. Waterbirds as Bioindicators of environmental conditions. Conservation monitoring in freshwater habitat, a practical guide and case studies, Edited by Hurford, C., Schneider, M., and Cown, L., Springer Dordrecht Heidelberg London New Yourk.

Baldi, A. and kisbendek, T., 1999. Species-specific distribution of reed-nesting passerine across reed-bed edges: Effects of spatial scale and edge type, *Acta Zoologica Academica Scientiarum Hungarica*, 45(2):97-114.

Porter, R. S., Christensen S. and Schiermacker-Hansen, P. P., 1996. Birds of the Middle East Christopher Helm, an Important of A and C Black Publisher Ltd.

Scott, D., 2007. A Review of the status of the Breeding Waterbirds in Iran in the 1970s . *podoces* ,2(1):1-21.

Stolen, E. D., Breininger D. R., Frederick P. C., 2005. Using water birds as indicators in estuarine systems: success and perils in Bortone, S (Ed). *Estuarine indicators*. CRC Press, Boca Raton, Florida.

Torres, R., 1995. Waterfowl community Structure of laguna santo Domingo (Cordoba) during an annual cycle. *Rev. ASOC . SCI . hitor . St .Tome . Vol . 26(1)*33-40.

Tohidifar, M. and Kaboli, M., 2012. A Proposed important bird area and internationally important wetland: Meyghan wetland, west – centeral Iran. *Sandgrouse*,34:114-126.